

DONES, LLIURES I ARREU D'UN MÓN SENSE FRONTERES

El dia 8 de març és el Dia Internacional de les Dones i des de fa més d'un segle les dones de tot el món eixim al carrer per exigir els nostres drets. A pesar del temps transcorregut, estem molt lluny d'aconseguir-los. A més a més, en alguns països les dones no poden exercir els drets més fonamentals i bàsics encara que els drets de les dones són part inalienable, integrant i indivisible dels drets humans universals. La plena participació de les dones en condicions d'igualtat en la vida econòmica, laboral, cultural, social, política i civil, així com l'erradicació de totes les formes de discriminació i violències envers les dones, ha sigut i segueix sent objectiu prioritari de la lluita feminista.

La lluita feminista, a dia d'avui, constitueix el bastió més important per a frenar el feixisme rampant que s'ha instal·lat a l'imperi amb Trump al capdavant i amb els seus epígons locals a l'assalt del poder a la Unió Europea. Hem de redoblar els nostres esforços per frenar la barbàrie del capitalisme de rampinya que amb les seues mentides i propaganda (posverdad la criden ara), ha aconseguit alienar les consciències de les classes populars, creant l'imaginari que la migració és el principal enemic. Les mobilitzacions de les dones als Estats Units són una finestra a l'esperança, com ho som totes les que avui estem ací i arreu del món sencer commemorant aquest dia. No passaran!

Avui, volem recordar especialment a les dones migrants amb el nostre lema "Dones, lliures i arreu d'un mon sense fronteres". I ho fem perquè les dones migrants són dones oblidades i invisibilitzades que primer pateixen la discriminació en els seus països d'origen on se'ls dificulta l'accés als drets socials i a les posicions de poder. Després, en el trajecte migratori, pateixen multitud d'abusos sexuals i agressions físiques en tots els països pels quals passen en ser utilitzades com a moneda de canvi. Finalment, en el país d'acolliment són víctimes del racisme i la discriminació, dels Centres d'Internament, de l'explotació laboral, de l'explotació sexual i de les expulsions.

La comunitat internacional, i entre ella l'estat espanyol, ha de ser garant de la defensa dels drets de les dones que, tenint un temor de ser perseguides per motius de raça, religió, nacionalitat, opinió política, gènere, orientació sexual, identitat de gènere, o pertinença a un determinat grup social, es veuen obligades a fugir del país en el qual resideixen en la recerca de la protecció internacional. Parlem de dones que fugen dels seus països perquè són víctimes de violència de gènere, de mutilacions genitals, de persecucions per la seua orientació sexual, de la guerra o de la pobresa. Totes elles cerquen protecció però es troben amb que els tanquem les portes. I es que Espanya continua estant a la cua del conjunt de la Unió Europea en nombre de proteccions internacionals. A açò cal afegir les retallades en polítiques socials que dificulten enormement la integració social de la població migrant condemnant-la a la pobresa i a l'exclusió.

Alcem la nostra veu per a recordar-li a cada policia, agent migratori, militar, personal de duana, personal d'hospitals i centres educatius que estan obligats i obligades a actuar conforme als principis d'universalitat que caracteritzen als drets humans sense importar la nacionalitat de les persones.

Demanem que es respecten i protegisquen els drets, tant ací com fora de les nostres fronteres, de les dones refugiades, desplaçades internes, sol·licitants d'asil, apàtrides, reasentadas i retornades.

El treball domèstic i la tracta de dones són dues realitats que afecten durament a les migrants al País Valencià i a la resta d'Espanya. Els domicilis són àmbits privats que dificulten visibilitzar totes les situacions d'abusos que en ells es donen. D'altra banda, la tracta amb finalitats d'explotació sexual és una forma d'esclavitud que recorre els carrers, polígons, pisos clandestins i clubs del nostre país. Si bé la tracta d'éssers humans engloba diferents formes d'explotació, en l'explotació sexual el 95% són dones i xiquetes, i el 99% estrangeres. Es tracta de dones, pobres i estrangeres, que són cosificadas en el nostre país i usades una vegada i una altra, despellant-les de qualsevol dret inherent a la persona.

Per tot açò, MANIFESTEM:

- La nostra repulsa a la criminalització de les dones que exerceixen la prostitució. Exigim la persecució de les màfies i proxenetes que exploten les dones i xiquetes i la implementació de polítiques públiques actives d'inserció sociolaboral perquè les dones puguen eixir d'aquesta situació.
- La necessitat que els agents polítics, econòmics i socials no empen missatges de caràcter xenòfob, discriminatori o racista cap a les dones migrants i refugiades que puguen contribuir a la generació de prejudicis i actituds racistes o violentes cap a aquestes dones.
- La importància d'impulsar campanyes d'informació i sensibilització permanents sobre els estereotips de gènere en el seu encreuament amb les migracions a fi d'afavorir l'apoderament de les dones migrants al mateix temps que es modifica la cultura xenofòbica de la població valenciana i espanyola.
- La urgència d'incrementar els fons per a ajuda humanitària i ajuda al desenvolupament de les dones migrants. L'atenció d'aquestes persones ha de garantir-se amb fons específics, suficients i sostinguts en el temps.
- La necessitat de documentar els casos de violència de gènere en els quals es veuen afectades les dones migrants analitzant els obstacles que troben en la protecció dels seus drets. A més a més, hi ha que promoure xarxes socials que brinden acompanyament a les dones migrants víctimes de violència de gènere al llarg de tot el procés.
- La nostra demanda, reiterada i contundent, de tancament del CIES, Centres de Internament de persones Estrangeres que són vertaders forats negres dels drets humans.
- La defensa, per part de les institucions europees i espanyoles, del sentir de la nostra societat i que exigeix el compliment rigorós de la legalitat i el respecte als drets humans de les dones migrants i refugiades. En aquest sentit, demanem que s'agilite l'acolliment de persones refugiades.
- Demanem que s'habiliten vies legals i segures perquè les persones refugiades no hagen d'arriscar la seua vida en perilloses rutes. Ha de garantir-se especialment que les dones no estiguen sotmeses a violència sexual i de gènere, i que les persones menors i les persones amb diversitat funcional reben la protecció adequada.
- Exigim la derogació de la vergonyosa llei de seguretat ciutadana que permet les denominades "expulsions en calent", és a dir, la legalització de les expulsions col·lectives i sumàries de

persones migrants, entre elles les dones refugiades, impeditint l'accés al procediment de protecció internacional, contradient la normativa internacional de drets humans.

El camí cap a la igualtat de gènere i justícia social només es possible amb el feminisme.

Per això volem ser: Dones, lliures i arreu d'un món sense fronteres

VISCA, VISCA, VISCA, LA LLUITA FEMINISTA!!!!

Moviment Feminista de València, 8 de març de 2017